

РЕШЕНИЕ

№ 13259

гр. София, 15.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 28.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева
Адриан Янев

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1882** по описа за **2025** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от К. Б. Г. от [населено място] срещу Решение №1981 от 26.04.2024 г., постановено по НАХД №2512/2024 г. по описа на СРС, НО, 109-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш Серия К № 6908909, издаден от СДВР, с който на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.2 ЗДвП ѝ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 /петдесет/ лв. за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП. В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на въззивното решение поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Касаторът твърди, че СРС не е отчетел, че при връчване на ЕФ не е представен снимковия материал към него, при което не е могла да прецени дали са се движили и други превозни средства и дали отчетената скорост е именно на управляваното от нея МПС. Счита, че така е нарушено правото ѝ на защита. Изложени са и доводи за нарушение във формата на акта, доколкото не е посочена териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението, не е посочено дали подлежи на обжалване, пред кой орган и в какъв срок, което също е нарушило правото ѝ на защита. Според касатора неправилни са изводите на СРС, че нарушение от вида на процесното, може да се установява в мобилно АТСС, както е в случая. Според касатора така описаните множество нарушения са основание за отмяна на решението и на потвърдения с него ЕФНГ.

Ответникът, СДВР, в представено становище от пълномощника си юрисконсулт В. П. оспорва подадената касационна жалба по подробно изложени доводи за нейната неоснователност. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С обжалваното решение СРС е потвърдил Електронен фиш Серия К № 6908909, издаден от СДВР, с който на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.2 ЗДвП на К. Б. Г. от [населено място] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 /петдесет/ лв. за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП. От събраните по делото доказателства СРС е приел за безспорно установено, че на 19.01.2023 г. в 13:39 ч. е управляван лек автомобил „Шевролет А.“ с рег. №СО 6092 ВМ в [населено място], по [улица]до номер 122А, с посока на движение от [улица]към [улица]. При ограничение на скоростта 50 км/ч. за населено място горепосоченият автомобил е засечен да се движи със скорост от 64 км/ч след приспаднат толеранс от 3 %, като констатираното превишение на позволената скорост е с 14 км/ч. Нарушението е установено и заснето с автоматизирано техническо средство АТСС АРН САМ СИ № 11743ее. Собственик на автомобила към този момент е била К. Б. Г.. За така установеното нарушение с процесния ЕФНГ на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.2 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв. за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП.

За да потвърди обжалвания пред него ЕФНГ въззивният съд е приел, че същият е издаден от компетентен орган, като е посочена териториалната структура на МВР, на територията на която е извършено нарушението. Същият съдържа изискуемите от разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП реквизити. Безспорно е установено, че собственик на МПС, с което е извършено нарушението, е именно жалбоподателят. Пълно е описанието на мястото на нарушението, от което е изведен извод, че там е действало общото ограничение на скорост за населено място – 50 км./ч. Цифровата квалификация съответства на словесното описание на нарушението. Изложени са подробни мотиви относно възможността нарушение от вида на процесното, да се установява както с мобилни, така и със стационарни АТСС. Процесното такова притежава удостоверение за одобрен тип уред за измерване, преминало е през метрологична проверка и е вписано в Българския институт по метрология. В протокола за използване на АТСС е предоставена и информация относно местоположението на АТСС, като е приложена и снимка на същото. Доколкото е установено, че наказаното лице е собственик на МПС, с което е извършено нарушението и същият не е подал декларация по чл.189, ал.5 ЗДвП с данни за друго лице, което счита за извършител, въззивният съд е приел, че жалбоподателят е извършител на основание чл. 188, ал. 1 ЗДвП. Наказанието „глоба“ в размер на 50 лева е правилно определено съобразно установеното превишаване на позволената скорост от 14 км/ч и изричната разпоредба на чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП, в която е фиксиран размерът на глобата. По тези съображения, подробно мотивирани, СРС е потвърдил обжалвания пред него ЕФНГ.

Настоящият съдебен състав споделя мотивите на въззивния съд за законосъобразност на обжалвания ЕФНГ. Районният съд е проявил процесуална активност и след като е събрал необходимите за правилното изясняване на делото доказателства, анализирайки същите, правилно е приел, че при установената фактическа обстановка е налице визираното административно

нарушение, за което е санкциониран настоящият жалбоподател. ЕФНГ е законосъобразно издаден и правилно е потвърден по изложените от СРС подробни мотиви, към които на основание чл.221, ал.2 АПК настоящият съдебен състав препраща.

Неоснователни са наведените в касационната жалба твърдения за неправилност на въззивното решение поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. В изпълнение на задълженията си по чл.314, ал.1 НПК, вр. чл.84 ЗАНН СРС е проверил законосъобразността на електронния фиш на всички основания, като е разгледал и наведените в жалбата възражения. Решил е спора въз основа на надлежна доказателствена съвкупност, без при формирането и преценката ѝ да са допуснати съществени процесуални нарушения. Правните изводи са изведени при надлежно установена фактическа обстановка, без да са останали неизяснени обстоятелства, които да ги компрометират. В тази връзка неоснователни са доводите на касатора, че са налице посочените съществени нарушения във формата на акта. Видно е, че е налице означаване на териториалната структура на МВР, от която е издаден, а именно СДВР. Що се отнася до твърдението, че не е посочено дали подлежи на обжалване, пред кой орган и в какъв срок, което е нарушило правото ѝ на защита, настоящият съдебен състав счита, че на първо място такова изискване няма в посочената относно съдържанието му разпоредба. От друга страна, липсата на указание пред кой орган и в какъв срок подлежи на обжалване ЕФ е относима само към подаването на жалба срещу него, което санкционираният субект е сторил в срок. Невръчването на снимковия материал към ЕФ също не е съществено процесуално нарушение, ограничило правото на защита на наказаното лице. Това е така, защото такова задължение за органа не е въведено в ЗДвП.

Неоснователни са и доводите на касатора, че нарушение от вида на процесното може да бъде установявано само със стационарно АТСС. В нормата на чл.189, ал.4 ЗДвП е предвидено, че електронен фиш се издава при нарушение, установено и заснето именно с АТСС, без да се разграничава с кой от двата вида, определени в §6, т.65 от ДР на ЗДвП следва да стане това. Текстът "в отсъствието на контролен орган и на нарушител" не изключва използването на мобилни АТСС. По правилата на граматическото тълкуване, като се вземат предвид обособените главна и второстепенна части на изречението, е видно, че отсъствието на контролен орган, както и на нарушител е обстоятелствено пояснение, което "пояснява" сказуемото в изречението "се издава". Следователно нарушението, чийто съставомерен признак е движение с превишена скорост, се констатира и заснема с техническо средство, а отсъствието/присъствието на контролен орган на мястото на позициониране на средството за видеоконтрол е без значение за правомерността на прилагането му. Издаването на електронния фиш се извършва в отсъствие на контролен орган и на нарушител. Такива изводи се извеждат и от систематическото тълкуване на разпоредбата с оглед на мястото ѝ в системата от правни норми, регулиращи правната материя. Като изключение от правилото по чл.189, ал.1 ЗДвП, което предвижда, че актовете за нарушения се съставят от длъжностни лица при службите за контрол, т.е. в тяхно присъствие, се явява нормата на чл.189, ал.4 ЗДвП. При въведената от нея опростена процедура, не установяването на административното нарушение, а издаването /съставянето/ на електронния фиш, обединяващ като съдържание и правни последици както актовете за установяване на административни нарушения, така и наказателните постановления, става в отсъствието на контролен орган. Ако едно нарушение от процесния вид може да бъде установено без участие на контролен орган, няма как същото да бъде установено без нарушител, доколкото за осъществяване на деянието е необходимо, лице, което да управлява автомобил.

Съгласно легалната дефиниция на понятието "Автоматизирани технически средства и системи", дадена в текста на §6, т. 65 от ДР на ЗДвП, това са уреди за контрол, работещи самостоятелно или

взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат както стационарни, така и мобилни; последните са прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. Следователно, в разглеждания случай не е допуснато нарушение при провеждане на административнонаказателната процедура. С ал.3 на чл.165 от ЗДвП (обн. ДВ, бр.19 от 2015 г.), приета в съответствие с Тълкувателно решение №1 от 26.02.2014 г. на ОС на ВАС, на Министъра на вътрешните работи е вменено задължение за приемане на наредба за реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. В изпълнение на тази разпоредба е приета Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г., с която са уредени условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, като тези условия и ред обхващат както стационарните, така и мобилните АТСС. В цитирания подзаконов нормативен акт са регламентирани ясни и конкретни правила за използване на мобилни технически средства и за обстоятелствата, при които контролните органи имат право да ги използват, които са в съответствие с мотивите в ТР № 1/26.02.2014 г. на ОС на ВАС. Към датата на извършване на процесното деяние нарушения от тази категория могат да се установяват и санкционират с издаване на електронен фиш не само чрез използване на стационарни АТСС, а и чрез мобилни автоматизирани технически средства и системи за контрол, в т.ч. и в присъствието на контролен орган, при указаните от наредбата условия. Предвид това изводите на въззивния съд, че нарушението е установено с годно техническо средство са правилни.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав счита за правилни фактическите и правни изводи на СРС, мотивирали го да потвърди обжалвания ЕФНГ.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС, с което е потвърден ЕФНГ следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и с оглед направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на ответника се дължат разноски в производството определени на основание чл.37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв. с оглед фактическата и правна сложност на делото.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2, вр. чл.63в ЗАНН, Административен съд - София-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1981 от 26.04.2024 г., постановено по НАХД №2512/2024 г. по описа на СРС, НО, 109-ти състав.

ОСЪЖДА К. Б. Г. от [населено място] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.